

KoRKkiruuvi

1-08

Koneenrakentajakilta

KoRKkiruuvi 1/08

TTY:n
Koneenrakentajakillan
julkaisu

Korkeakoulunkatu 6
33720 TAMPERE
puh. 045-1327071

www.kork.fi

Toimitus
Päätoimittaja
Aleksi Rinta-Kauppila

Toimittaja
Joel Tirkkonen
Taittaja
Pyry Leppälä

Palaute
hallitus@kork.fi

Painopaikka
Domus Print Oy

Levikki 170kpl

3 Pääkirjoitus

Virallinen tervehdys teille, oi rakkaat kiltamörhomme.

4 Puheenjohtajan palsta

Syksy meni, kevät tuli.

5 TEK-terveiset

TEK-kiltayhdyshenkilön terveiset.

6 Ammattiainekerhot

Katsastus konealan ammattiainekerhoihin.

8 Hurun keittiössä

Hurun keittiössä valmistetaan kaljakanapannua.

10 Konetytöt kokeilee

Tällä kertaa konetyttöjen testissä on autot ja autokaupat.

13 Konemiehet räjäyttää

Konemiesten ensimmäisenä räjäytyskohteena on autonosat.

16 Viskiraati

KoRKin viskiraati laittaa viskit testiin.

18 Hallitusesittelyt

Uusi hallitus ja toimihenkilöt esittäytyvät.

24 Konekilttojen kirkkarit: "Viinaa, seksiä ja väkivaltaa"

Räikeä matkaraportti KoRKin excusta ouluun.

29 Fuksin elävät kuvat

Fuksi arvostelee elokuvia.

30 It's a long way to town

Selviytymistarina matkalta Hervanta-Keskusta.

31 KoRKroskooppi

Kurkista tulevaisuutesi KoRKroskooppien avulla.

PÄÄKIRJOITUS

TEKSTI: ALEKSI RINTA-KAUPPILA

Virallinen tervehdys teille, oi rakkaat kiltamörhomme

Kevään ottaessa niskalenkkiä räkäloskasen talven lohduttomuudesta koko Hervanta juhlii Wappua. Keväinen KoRKKiruuvi ei tällä kertaa kuitenkaan ota kantaa Wappuhulinan auvoisuuteen, vaan keskittyy jo tulevaisuuteen. Tässä lehdessä jo tuttujen kokeilevien konetyttöjen, sekä ehkäpä vieläkin kokeellisemmän Keittiö-Hurun seuraan liittyy äärimmäisen kokeellista astrologiaa soveltava horoskooppi-palsta, joka kertoo kesäsi kulun tarpeettomalla tarkkuudella.

Kesästä on siis tulossa toisille ruusuisempi, kuin toisille, mutta tästä ei toki kannata olla missään määrin kateellinen tai huolissaan. Huolenaiheeksi voi paljon perustellummin valita vaikkapa se karu tosiasia, että valtavan suuri osa tämän lehden sisällöstä on tuotettu vain ja ainoastaan halituksen toimesta. Kiltalaisten aktiivisuutta kaivataan kaikilla kiltatoiminnan osa-alueilla yleisestikin.

Yliopistomaailmassa ainutlaatuinen Teekkarihenki ja yhteisöllinen toiminta ovat asioita, joita kannattaa pitää arvossa, ja joiden eteen kannattaa antaa pieni hetki omaa kallista aikaakin. Verkostoitumisen tärkeyttä ja kokemuksia yhteisöllisestä toiminnasta painotetaan juhlapuheissa aivan syystä. Jokainen kiltatoiminnan kautta puhelimeen tarttunut numero on arvokas viimeistään siinä vaiheessa, kun pitäisi muutaman vuoden päästä järjestää itselle unelmien työpaikkaa.

Ajatusleikitään hieman. Olet vastuussa yrityksen rekrytoinnista. Annatko työpaikan kasvottomalle nettihakemukselle, joka on identtinen kolmensadan muun hakemuksen kassa, vai kaverille, jonka kanssa olet viettänyt aikaa muutenkin kuin tuijottaen lasittunein silmin luennoitsijan taululle piirtämiä hieroglyfeja. Ihmisiin tutustuminen on keskimääräisen hauskuutensa lisäksi myös ihan kannattavaa puuhaa.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

TEKSTI: NOORA VAAKSA

KUVA: PYRY LEPPÄLÄ

Syksy meni, kevät tuli

Silmiä häikäisevä loiste ja sieraimiin tunkeutuva pöly taitavat yrittää vakuuttaa, että kevät on tullut. Talvikin ilmeisesti lämmöstä huolimatta täällä oli, sillä MM-kyykkää kovasti jossain välissä pelailtiin. Kirkkareistakin selvittiin. Oulun pohjoiset maisemat ja Wärtsilän moottorit kirkasivat mieltä kovasti. Ensi vuonna on jälleen Tampereen isännöintivuoro.

Onpa syksyn jälkeen tapahtunut muutakin. KoRKin toimintaa on pyörittänyt jo tovin uusi, melko nuorekas kokoonpano. Intoa ja ideoita on riittänyt, mutta haluaisin muistuttaa kaikkia lukioita, että teekkarienergia piilee aktiivitoimijoi-
ta suuremmassa ihmisjoukossa, teissä, rakkaat jäsenet. Kotisohvalle ei ole syytä jäädä murjottamaan vaan reippaasti mukaan tapahtumiin. Ilahdutat läsnäolollasi varmasti muita ja todennäköisesti nautit

vahingossa itsekin. Keväällä on viimeistään syytä kömpiä ulos talvikolosta.

Yksi varmin kevään merkki on Wappu! Tämä yksi sana kertoo meille enemmän kuin tuhat kuvaa. Fukseille tämä on elämän yksi parhaista ajoista, jota voi muistella vielä vanhana ja raihnaisena-
kin. Teekkari on kuitenkin monivuotinen eliö, joten fuksiwapun kasvurupeama ei menoa hidasta myöhemminkään. Onhan nuorille näytettävä mallia. Laaharit päälle ja kavereiden kanssa menoksi kevät-
au-
ringon ruskettaessa.

Otetaan nuoruudesta ja teekkariudesta kaikki ilo irti!

-Noora

TEK TERVEHTII KONEKANSAA

TEKSTI: JUHO HYYTIÄINEN

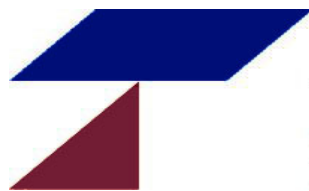
Vuoden uurastus koulun penkillä on jälleen jäämässä taaksepäin ja on aika suunnata katseet kesään ja kesätöihin. Rannalla ma-kailusta, jäätelön syömisestä ja minihameis-ta pitävät varmasti kaikki, mutta kesätöiden hankkiminen on toisille todellinen tuskien taival, toisille taas helppoa kuin pyörällä ajo. Yhtä kaikki, jokainen joutuu silti allekirjoitta-maan työsopimuksen työnantajansa kanssa ja kaikki ovat oikeutettuja saamaan rahallisen korvauksen työnantajalle menettämäs-tään vapaa-ajasta.

Unelmien kesätyöpaikka voi muuttua hyvinkin nopeasti pahimmaksi painajaiseksi. Maksamatta jääneet palkat, ylitöiden teet-täminen ilman korvausta ja mahdolltomat työajat voivat pilata hyvissä merkeissä al-kaneen kesän. Kyseisten tilanteiden välttä-miseksi ja ratkaisemiseksi on takataskussa hyvä olla muutakin kuin pari siiman päihin kiinnitettyä nyrkkiä. Tästä syystä Tekniikan akateemisten liitto TEK tarjoaa kaikille jäse-nilleen ilmaista neuvontaa niin työn haussa kuin työelämän ongelmatilanteissa.

Ongelmatilanteissa kannattaa kään-tyä TEK:n lakimiesten puoleen. Mikäli siis epäilet työsopimuk sessasi olevaa pienellä prantättyä tekstiä, odottelet edelleen parin kuukauden palkkaasi tai jos joudut tekemään 20 tunnin työpäiviä ilman erillistä korvausta, älä kärvistele yksin huonoa kohtaloasi mana-ten vaan ota yhteyttä TEK:iin.

TEK:n keväisin julkaisema, kaikille il-mainen Teekkarin työkirja antaa hyvät eväät työhakemusten ja CV:n laatimiseen. Käte-vä tapa luoda ja ylläpitää sähköinen CV on TEKrekry, johon pääset kirjautumaan TEK:n kotisivujen kautta omalla jäsennumerolla tai käyttäjätunnuksella. TEK:n sivuilta löydät li-säksi mm. palkkatietoja, rekrytointipalvelui-ta ja urapalveluita.

Hyvässä työllistymistilanteessa har-voin tulee ajateltua työttömyyden mah-dollisuutta. Mutta esimerkiksi työpaikkaa vaihtaessasi saatat joutua olemaan tietyn

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

ajan työttömänä ennen kuin voit aloittaa uu-dessa firmassa. Ja tältä odotteluajalta olisi kiva saada myös vähän rahaa. Tästä syys-tä jo opiskeluaikana kannattaa liittyä IAET-kassaan, joka on mm. TEK:n jäsenille tarkoi-tettu työttömyyskassa. Kassan vuosimaksu on opiskelijajäsenille 45 € ja sen voi vähen-tää verotuksessa. Liittyminen käy kätevästi TEK:n kotisivuilla. Liittymishetkellä sinulla tulee olla voimassaoleva työsopimus. Ja huomio: työttömyyskassan työssäoloehto on 43 viikkoa (noin 10 kk). Työssäoloehdon mukainen viikoittainen työaika on vähinään 18 tuntia. Mikäli kuulut jo johonkin toiseen kassaan ja haluat vaihtaa IAET:n jäseneksi, ota yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Lopuksi toivotan kaikille erittäin hyvää kevään jatkoa, railakasta wappua sekä onnis-tuneita ja hyviä hetkiä kesätöiden parissa. Ja muistakaa ottaa myös aurinkoa pitkän talven varalle!

Terveisin, Juho Hyytiäinen – KoRK:n TEK-kiltayhdyshenkilö

p.s. Lopussa vielä TEK:n suosituspalkkatau-lukko, jotta tiedät minkä verran kehtaat vä-hintään pyytää pomoltasi työhaastattelussa.

Opintoviikot	Opintopisteet	Peruspalkka (euroa/kk)
25-	42-	1760
50-	84-	1820
75-	126-	1910
100-	168-	2030
130-	218-	2170
160-	267-	2320

AMMATTI AINE KERHOT

Koulussamme on melkoinen nippu alayhdistyksiä, kerhoja, seuroja ynnä muita. Mutta mitä koneteekkarit kustuvat ammattiainekerhoista? Melko paljonkin, sillä meillähän on vaihtoehtoina pääaineiksi vaikka mitä, joten siksi jopa 5 näistä kerhoista osuvat meidän aineillemme. Tässä lyhkäiset esittelyt näistä kerhoista. Lista kaikista ammattiainekerhoista löytyy ylioppilaskunnan sivuilta www.tut.fi/ttyy

SAFIR

SaFir on vuonna 1987 perustettu turvallisuustekniikan opiskelijoiden ammattiainekerho. Kerhon tavoitteena on yhdistää turvallisuustekniikasta kiinnostuneita opiskelijoita järjestämällä excursioita ja saunailtoja. Mukaan toimintaan pääset helpoiten liittymällä sähköpostilistalle, jonka kautta tiedotetaan kaikesta kerhon toiminnasta, avoimista työpaikoista ja diplomitöistä sekä kiinnostavista turvallisuusalan tapahtumista. Ohjeet listalle liittymiseen löytyvät kotisivuilta. Tervetuloa mukaan toimintaan!

www.students.tut.fi/~safir

BULKKI

Bulkki on paperinjalostuksen ammattiainekerho. Vaikka paperi- ja selluteollisuuden tulevaisuudennäkömät eivät olekaan pilvettömät on meillä opiskelijoilla vielä uskoa alaamme. Paperinjalostuksen perusopinnojen jälkeen keskitytään nimenomaan jalostukseen ja pakkausteknologiaan, jonka saralla työmahdollisuudet sen kuin lisääntyvät. Etenkin ulkomaille, nousevien talouksien alueilla lähtevä kielitaitoinen insinöörinplanttu on varmasti haluttua saalista tulevaisuudessa.

Kerhomme tekee vuosittain useita yritysvierailuja paperi- ja painatusalan tuotantolaitoksiin, joista kesätyötkin useimmiten hankitaan. Yritys-

kummit, jotka ovat aiemmin toimineet bulkkilaisina järjestöyrinä, ovat arvokas yhteys yritysmaailmaan ja monen saunaillan ja excun, ehkä myös kesäjobinkin takana.

Kerhohuoneelle (Festian C-käytävän perällä) voi tulla jutustelemaan ja pohtimaan mahdollisia paperinjalostuksen ammattiaineopintoja ja näkymiä tulevast. Kahvimme ovat hienointa arabialaista jauhatusta ja teenlehdet on poimittu Ceylonin saarelta ja niistä kelpaa nautiskella hyvässä seurassa. Tule rohkeasti käymään!

www.students.tut.fi/~bulkki

EXERGIA

Exergia eli energia- ja prosessitekniikan lukijoiden ammat-

tiainekerho on perustettu jo vuonna 1981. Toiminta on kuitenkin päässyt kasarista yli ja teemme vuosittain excuja nykypäivän kuumimpiin firmoihin ja järjestämme epä-säännöllisen säännöllisesti ammattiaine-infoja luettavista pääaineista. Kerho on tarkoitettu kaikille energiatekniikan opiskelijoille tai muuten vaan energia-alasta kiinnostuneille TTY-läisille. Energiatekniikkaa voi lukea automaatiolta, ympäristä sekä koneelta pääaineena ja halujen mukaan voi suorittaa opintoja kiinnostuksen mukaan myös muista koulutusohjelmista.

Excursioita järjestetään muutama vuodessa lähelle ja kauas. Viime syksynä järjestettiin Metso Powerin excu ja tänä keväänä on vierailtu Olkiluodossa, Meri-Porin hii-

livoimalaitoksella sekä Wärtsilällä ja Altian tehtaalla. Excut ovat oleellinen lisä laitoksen teoreettisiin opintoihin sekä mahdollisuus löytää kesä- tai diplomityöpaikka. Reissuilla tutustuu voimalaitoksien käytäntöihin ja pääsee näkemään prosessin sekä laitoksen ja kattilan luonnollisessa koossaan. Jotkin excursioista järjestetään laitoksen kursseihin liittyen, joten pelkistä hupireissuista ei ole kysymys!

Miksi valita energia- ja prosessitekniikan opinnot? Energia-alalla voi pelastaa maailman uusiutuvan energian ja uusien energiantuotantomuotojen parissa. Päästöjen vähentäminen ja laitoksien hyötysuhteiden parantaminen on jatkuvan kehityksen keidas. Energian ajankohtaisuutta ei voi kiistää, työnäkymät ovat varsin hyvät ja moninaisilla sivuainevalinnoilla voi työllistyä mitä erilaisimpiin tehtäviin energian parissa.

Liity jäseneksi ilmoittautumalla kotisivujemme kautta sähköpostilistallemme.

www.students.tut.fi/~exergia

KAVITAATIO

Kavitaatio on Tampereen Teknillisellä Yliopistolla toimiva, hydraulikan ja automatiikan ammattiainekerho. Nimensä se on saanut hydraulikassa esiintyvistä ilmiöistä (mikä ei kuitenkaan

ole normaalissa hydraulijärjestelmässä toivottava). Kerho on ollut toiminnassa jo vuodesta 1979 ja toiminut linkkinä opiskelijoille Hydrauliikan ja Automatiikan laitoksen, eli IHA:n, sekä yritysmaailman välillä.

Opiskelijalle Kavitaatio tarjoaa kontakteja alan yrityksiin excursioiden rekrytilaisuuksien, sekä muiden projektien muodossa. Toimitamme myös Fluid Power Finland verkkolehteä, joka hydraulialan julkaisu Suomessa. Näin ollen kerhon kautta avautuu monia mahdollisuuksia tulevaa työuraa ajatellen. Saunaillat ja hauskanpito kuuluvat myös kerhon toimintaan, joka on viime vuosina on ollut erittäin aktiivista.

www.students.tut.fi/~kavit

PULLONKAULA

TTY:n tuotantotekniikan laitoksen ammattiainekerho Pullonkaula on perustettu palvelemaan

kaikkia tuotantotekniikasta ja sen sovelluksista kiinnostuneita opiskelijoita. Pullonkaulan ideana on antaa tuotantotekniikasta kiinnostuneille oppilaille tavanomaisen opetuksen tueksi eräänlaisia etuuksia. Nämä etuudet näkyvät mm. erilaisina yritysvierailuina eli excursioina.

Tänä vuonna Pullonkaulan päätavoitteena on nostaa päätään edellisvuosien hiljaiselosta. Ensimmäinen saunailta keväällä keräsi kokoon reilu kaksikymmentä tuotantotekniikasta kiinnostunutta teekkaria KoR-Kilta sekä Autekilta. Kevään sivistynyt excu Parker Lokomeciin oli täynnä jo ennen kuin siitä ehdittiin ilmoittamaankaan. Huomattavaa on myös se, että 90% jäsenistöstä osallistui exculle. Syksyllä kerhon tavoitteena olisi järjestää toinen saunailta sekä toinen excursio. Syksyn excun määränpää voisi olla esimerkiksi paikka-jossa-rakennetaan-universumin-suurin-matkustajalaiva.

Jos siis opiskelet tuotantotekniikkaa pääaineenasi tai sivuaineenasi (tai vasta mietit sen opiskelemista) olet enemmän kuin tervetullut kerhoon. Jäsenmaksu on 2 euroa kalenterivuotta kohden, jolla pääset mukaan mm. excuille erittäin huokeaan hintaan (lue: ilmaiseksi.)

www.pullonkaula.net

Hurun keittiössä

TEKSTI JA KUVAT: ILKKA HURU

"OLEN AINA
HALUNNUT
YHDISTÄÄ HYVÄN
RUOAN JA OLUEN
MUUTENKIN KUIN
JUOMALLA."

Hei taas rakkaat lukijat! Wappu alkaa olemaan jo ovella ja sen jälkeen koittaa kesä. Terassikelejä on ollut jo kovin ikävä. Voisi sanoa, että nyt on odotuksen aika ja mikäs parempaa ajanvietettä voisi olla, kuin kokkailla hyvää ruokaa. Tämän kertaiseen reseptiin minulla oli jo huikeat visiot. Olen aina halunnut yhdistää hyvän ruoan ja oluen muutenkin kuin juomalla. Tällä kertaa tarjoilaan Kaljakanapannua.

Tähän ruokaan tarvitset kanan filee-suikaleita, vihanneksia, mausteita ja tietenkin olutta. Homma lähtee käyntiin siitä, että kanalle tehdään marinadi. Tässä hommassa myönnän olevani kovin untuvikko, mutta in-

nostusta ainakin riittää. Kulhoon öljyä ja sekaan kaadetaan olutta. Jokainen voi miettiä mikä se lempiolut nyt sitten onkaan. Liemeen lisätään vielä suolaa, pippuria ja hieman tabascoa. Määrät on hyvä annostella oman maun mukaan. Tässä kohtaa marinadin tuoksu hieman epäilytti, mutta odotukset olivat korkealla, joten en antanut sen haitata. Sitten suikaleet sekaan ja sekoitetaan. Tämän jälkeen soppa jääkaappiin maustumaan. Yleinen suositus olis yön yli, mutta itselläni ei moisiin ollut aikaa joten 2 tuntia sai riittää. Odotellessa voikin sitten miettiä maailman menoa ja ihastella ihanaa kevätaurinkoa.

Nyt sitten pannu esille ja lämpenemään. Samalla voi pistää riisi vedet kiehuumaan. Ylimääräiset marinadit kannattaa kaataa pois ja sitten vaan kanat pannulle paistumaan. Kanojen hiljalleen kypsyessä sekaan voi aina silloin tällöin lorauttaa tilkan kaksi olutta. Kun kanat ovat kypsiä niin vihannekset sekaan. Kiireisen aikatauluni vuoksi ei aika riittänyt vihannesten pilppuamiseen, joten jouduin tyytymään kaupan pakastealtaasta löytyviin wokkivihanneksiin. Vielä hieman paistamista ja olutta lisää pannulle. Hetken päästä annos onkin valmis.

Tällä kertaa urheina ritareina syöpötelemään uhrautuivat O-P, Pyry ja Late. Tällä kertaa raati onkin armottoman kriittinen, joten kovin positiivista arvostelua ei voi odottaa. Tässä välissä voisin omat kokemukseni tuotoksesta kertoa. Ei sitten toiminutkaan ihan niin kuin piti, olisi ilmeisesti pitänyt antaa kanan marinoitua kauemmin, jotta makua olisi tullut enemmän. Noh, vaikka ruoka hieman mautonta olikin, oli se silti mielestäni ihan syötävää. Tosin petyin itse melkoisesti.

Painokelvolliset kommentit, joita raati antoi, olivat tyyliä: "Ruoka oli lämmintä ja sitä oli riittävästi". Painokelvotonta kritiikkiä taas ei nimensä mukaisesti pysty tähän lehteen voimasanojen maksimimäärän ylittyessä painamaan. No toivotaan kuitenkin, ettei pojille kauheita vatsan väänteitä koitunut.

Loppuun vielä haluaisin lisätä, Teille arvon lukijat ja fanit, että olisin kovin otettu palautteesta. Erityisen kovin kiinnostaisi tietää mitä vinkejä ensikerralla haluaisitte lukea. Ensikerralla mahdollisesti odotettavissa ylimaustettua sapuskaa tasapainottamaan tilannetta. Ehkä...

ILKAN HERKKUVINKKI

Nopea ja helppo herkku, jonka voi vaikka tehdä kahvin kanssa tarjoiltavaksi, on saanut yllättävän nimensä, ei makunsa vaan ulkonkösä ansiosta. Ystäväni nähdessä tämän herkun ensimmäistä kertaa, oli nimi heti selvillä. Huru p*skaa. Onneksi tämä viittasi vain ulkonköön. Resepti itsestään on kovin helppo ja se sisältää vain kaksi ainesosaa:

1 levy suklaata

1 pkt Digestive keksejä

Suklaa kannattaa sulattaa vesihauteessa, eli pistää vettä kattilaan lämpenemään ja toinen astia, missä on suklaa on, siihen päälle. Mikroaaltouunissa jos yrittää sulatusta, saattaa suklaa palaa. Suklaan sulaessa murskataan digestive keksit mahdollisimman pieniksi palasiksi. Suklaan sulettua sekoitetaan keksit ja suklaa. Ihan kaikkia keksejä tähän ei tarvitse käyttää. Kun sekoitus on saatu valmiiksi, pistä uunipellille leivinpaperi ja asettele mössö haluamallasi tavalla siihen. Itse suosin suurta levyä, josta sitten taittelee palasia. Herkullisia hetki k*akan kanssa!

"YSTÄVÄNI NÄHDESSÄ TÄMÄN
HERKUN ENSIMMISTÄ KERTAA,
OLI NIMI HETI SELVILLÄ."

...autoja

Konetytöt halusivat piristystä lämpimän ja loskaisen talven keskelle, joten he päättivät startata helmikuuhun autokaupasta. Niinpä heti helmikuun 1. päivä tenttien, koulun, töiden ja krapulan uuvuttamat konetytöt suuntasivat kohti Hatanpään autoparaatiisia. Konetytöt ovat aina ajan hermoilla, joten he olivat tietoisia monista uusista automalleista. Suurta kiinnostusta oli herättänyt varsinkin uusi Mazda 6 ja tyttöautojen kärkiluokassa painiva Volvo C30. Mainosten perusteella kiinnostusta oli herättänyt myös se Opel, jota ajaessa Hervannankin saa näyttämään rantabulevardilta. Citroen, joka muuntuu tarvittaessa luistelevaksi robotiksi. Kiinnostavimpana kuitenkin "se auto, jossa sen naisen puhelin soi, ja se ei löydä sitä puhelinta, kun siinä on joka puolella niitä luukkuja".

Näillä eväillä konetytöt suuntasivat ensin (mergiuskollisina) Mazdoja myyvään Inchcape Tampereen Autotaloon (nimi muutettu). Koska konetytöt halusivat varmistaa pääsyn uuden Mazda 6:den rattiin, päätettiin eräs konetytöistä uhrata tekniikalle, ja laittaa esittämään auton ostajaa. Koska ko. konetytöllä oli kokemusta Mazdoista jo ennestään, tuntui myyjästäkin varmasti täysin luonnolliselta, että hevoshullu konetyttö halusi vaihtaa "hieman" uudempaan ja isompaan malliin. Niinpä autonmyyjä, joka oli valitettavasti ulkonäöllisesti nähnyt jo ne parhaimmat päivänsä, tarjosi konetyttöjen alle Mazda 6:sen 2.0 Elegance -mallin.. vai mikä se nyt oli. Tähän tyytyväisinä konetytöt lähtivät ajelulle.

Autoon päästyään oli tietysti heti tutkittava auton tärkeimmät lisävarusteet. Säilytyslokeroita löytyi kiitettävästi, mutta enemmänkin olisi saanut olla. Sekä edestä että takaa löytyi juomatelineitä ja penkilämmitin oli todella nopea. Erityisen ison plussan sai aurinkolipan valaistu meikkipeili sekä apukusilla ETTÄ KUSKILLA.

Heti moottoritielle päästyään konetytöt kokivat uuden iloisen yllätyksen: autossa oli kuusi (siis 6) vaihdetta! Se sai konetytöissä aikaan uskomattoman vallan tunteen! Loskasta märkä moottoritie muuttui silmänräpäyksessä kuumaksi, kun pistettiin ns. urku auki! Myös kuskilta saadut huomiot olivat pääasiassa positiivisia: jalkatila oli tilava, vaihteet vaihtuivat mukavasti, penkki oli jämäkkä mutta pehmeä, ohjaus välitön ja hallintalaitteet hyvillä paikoilla. Miinusta tuli pienestä ja rumasta ratista. Ideaparkin parkkihelvettiin saavuttaessa tarkkaavaiset konetytöt panivat merkille Ideaparkin huonosti hoidetut lumityöt. Pitkä miinus! Ideaparkista poistuttaessa konetytöt tekivät myös toisen huomion: 2.0 litraisen Mazdan saa lähtemään, mutta myös sammumaan. No, vaikka oli hätä kädessä, siitä selvittiin kuitenkin käden käänteessä. Kiihdyttäessä huomattiin eräs erikoisuus: musiikin äänenvoimakkuus nousi nopeuden noustessa. Myöhemmin erään konetytön isä kuitenkin kertoi, että äänenvoimakkuus nousee auton melutason noustessa. Melkoista.

Konetyttöjen palatessaan antoisalta koeajolta, oli aika siirtyä hieromaan kauppoja. Myyjä oli siis liikkeellä sillä asenteella, että auto jolla konetytöt poistuisivat pihasta El olisi se sama, jolla he olivat sinne alun perin saapuneet. Myyjä kyseli myös kovasti ajokokemuksia, ja muiden tyttöjen mielipiteitä autosta. Tähän kauppoja hierova konetyttö vastasi: "Kyllä tytöt pitivät ajokokemuksesta.

Eräs tytöistä otti jopa pienet nokoset takapenkillä. On mukava lähteä tyttöjen kanssa autokaupoille, kun he osaavat keskittyä olennaiseen.” Myyjää hieman huvittui kuulemas- taan, mutta sekään ei saanut auton hinnasta tippumaan yhtään nollaa. 2.0 litraisen uuden Matukan hinnaksi olisi ilman herkkujakin tullut liki 30 000 €. Kauppoja ei siis syntynyt, mutta laskiaispullakahvit lämmittivät kone- tyttöjen mieltä.

Kokemuksestaan rohkaistuneena konetytöt päättivät siirtyä läheiseen Vol- vo-liikkeeseen, joka oli kuin karkkikauppa makeannälkäisille konetytöille. Heti oven- suussa komeili vaalean-pastellin-sini-vihreä avo-Volvo, joka sai konetyttöjen jakamatto- man suosion! Siitä löytyi luokkuja (myös irt- oavia?), valkoinen nahkasisustus ja ennen kaikkea se oli AVO. Eräs konetytöistä oli

kuin luotu avo-volvon rattiin, ja sil- mämme sulkiessa näimme jo hänen ensimmäisen, äärettömän DI-palk- kansa ropisevan Volvo-liikkeen kas- saan. Herkkua hämmästellessämme, tultiin meiltä jo avuliaasti (tai ehkä paremminkin huolestuneesti) kysy- mään, josko tarvitsisimme apua. Apu ei siinä vaiheessa kelvannut, mutta jo vähän ajan päästä menimme ky- symään uutta Volvo C30:a koeajolle. Päätimme kokeilla uutta lähestymis- tekniikkaa ja paljastaa, hieman kau- nistellen, että teemme lehtiartikkelia.

Liikkeessä meitä palvellut naismyyjä, joka myöhemmin paljastui artesaani-kondiittori- leipuriksi, oli hyvin avulias ja alkoi oitis et- siä meille koeajettavaa manuaali-Volvoa. Koska kaikki manuaali-C30:set olivat silloin koeajossa (tai niin meille ainakin väitettiin), tarjosi hän ajettavaksi Honda CR-V:tä. Tässä vaiheessa konetytöt tekivät salamannopean silmäyksen liikkeen autoihin, ja kenties vielä nopeamman päätöksen ottaa auto koeajoon, kun heille selvisi, että puhuttiin Hondan city- maasturista.

Niin lähdettiin jännityksen sekaisin tuntein kohti CR-V:tä. Autoon päästyämme alkoi tajuton kiljunta, kun lumen alta paljastui KATTOIKKUNA. Konetyttöjen päässä pyöri vain yksi ajatus: Miten se antoi tän meille!? Auton tuulilasin putsaus koitui 166 sentti- selle konetytölle yllättävän vaikeaksi, sillä

hänellä ei ollut suoritukseen sopi- van korkuisia korkoja. Ensisilmäys auton lisävarusteisiin oli kuitenkin lupaava: juomakoteloita löytyi, ratti oli sopivan kokoinen, takakontti oli tilava, aurinkolasikotelo löytyi sekä tietysti valaistu meikkipeili ja se KATTOIKKUNA. Ajon aikana autos- ta löytyi myös kahden Jallupullon mentävä sala-Hanskalokero.

Myös kuskilta saadut kommen- tit olivat ylistäviä. Diesel-maasturik- si Honda kulki ja kiihtyi varsin ket- terästi. Auto oli tilava ja tunnelma ”leijuva”. Säätimet olivat selkeät ja mittaristosta löytyi erikoistoimin-

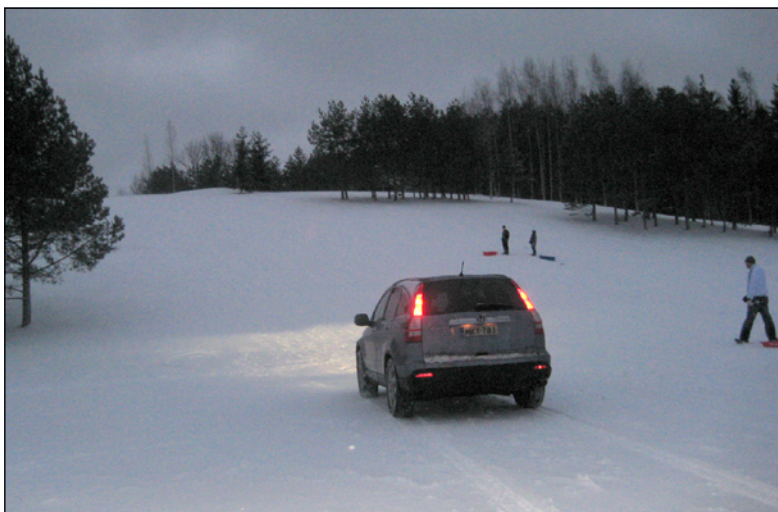
to: takapenkin turvavyöantureiden näyttö.. vai mikä se nyt oli. Anyway mittaristossa oli digitaalinen auton kuva, ja pallo alkoi vilkkua sillä paikalla, jossa oli matkustaja, mutta ei käytetty turvavyötä. Joo, just niin. Konetytöt alkoivat kuitenkin tuntea olonsa jotenkin vanhaksi ajaessaan perheautoa, rauhoittavan Jartsan soidessa radiossa ja dieselin hyrrätessä hiljaisesti. Koska kyse oli kuitenkin maasturista, päättivät konetytöt kokeilla sen maastoajo-ominaisuuksia. Niinpä Näyttelijänpuiston pulkkamäki sai kyytiä konetyttöjen kengittäessä sitä ylös ja onnistuneesti myös alas. Myös paikalle sattunut pulkkaseurue sai elämänsä kyydit Hondan peräsimestä.

Ainoa miinus CR-V:lle tuli liian suuresta hätävilkku-painikkeesta, jota olisi tehnyt mieli painaa kokoajan. Ehkä CR-V oli myös liian perheautomainen kokeilunhaluisten konetyttöjen mieleen. Mazdan ajettavuuteen verrattuna Honda-mies taisi kuitenkin viedä mergiuskollistenkin konetyttöjen mielestä voiton.

Summa summarum. Autokauppako-

kemusta voisi suositella kaikille tytöille ja pojille, erikseen ja yhdessä. Autokauppaan voi myös viedä tytön (ainakin konetytön) vaikkapa ensitreffeille: kiusallisia hiljaisia hetkiä ei pääse syntymään, sillä autosta keksii aina asiaa. Mutta pojat huomio! Tyttöjä, ei edes konetyttöjä, kiinnosta sylinterilukumäärät tai kuinka nopeasti auto kiihtyy 0-100 km/h.

Autokaupoilta saatavaa luultua piiristystä ei kuitenkaan saavutettu, sillä totuus iski vasten kasvoja istuttaessa takaisin omaan autoon. Penkit ovat liian pehmeät, ratti on velto, ohjaus huono, ei valaistuja meikkipeilejä ja lokeroitakin liian vähän. Tähän kun liittää ne muutamat kaupanpäällisiksi saadut asiat eli polttavan autokuumeen ja limaisen autokauppiaan jatkuvat lähesty-

misyritykset, ei voi kuin itkeä itsensä uneen. Ennen kaikkea konetyttöjen mieltä jäi askarruttamaan, missä oli kaikki hyvännäköiset autokauppiaat! Toisaalta kuitenkin omaa autoa osaa ainakin käyttää, ja päivän bilistelyn päätteeksi erään konetytön suorittama tentti oli menestys.

With Love: Konetytöt

KONEMIEHET RÄJÄYTTÄÄ

OSA 1

TEKSTI JA KUVAT: KALLE AHOLA JA JAAKKO URHO

Suomalainen mies on rakennettu siten, että nähdessään mielenkiintoisen koneen tai laitteen, sen on otettava selvää kuinka se toimii. Keskiverto koneteekkarilla tämä taipumus ilmenee tavallista voimakkaampana. Jos kadulla kulkiessaan sattuu kompastumaan joutilaaseen tasauspyörästöön, niin eihän sitä suorastaan tohdi jättää purkamatta. Vielä vaikeampi ohitettava on sattumalta taivaasta tipahtanut etuvetoisen auton vaihdelaatikko. Onhan sellainen tekniikan riemuvoitto suorastaan syntiä jättää sadevesien kuljeteltavaksi.

Likimain näistä asetelmista lähti lumipallo vyörymään eräänä talvisena ilta-päivänä. Ensin oli visio, sitten tuli missio..... ja jätetään käsien heiluttelu niille, jotka sitä arvostavat ja siirrytään sorvin ääreen. Konemiehet räjäyttää, Osa 1. Voimansiirron perusteet henkilöauton tapaan.

Illan hämärtyessä liikkeellä oli kolme teekkaria, joilla oli edessään suuri tehtävä. He kulkivat päätäväisinä kohti pimeintä Konetalon kellarin kulmausta, Remmi-teamin takahuonetta. Siellä heitä odotti kaksi juma-

laista insinööriyön taidonnäytettä, nimittäin 1.3 litraisen Fiat Ritmon vaihdelaatikko sekä e28 520i BMW:n perä.

Kerrottakoon osien historiasta sen verran, että Bimmerin perä löytyi räjäytystöissä mukana olleen teekkarin tallin nurkasta, sen jälkeen kun se oli moottoritienopeuksissa hirttänyt kiinni. Savua tuli kuuleman mukaan molemmista pyöräkoteloista ihan kiitettävästi.

Ritmon vaihdelaatikko taas ei aivan suoranaisesti tipahtanut taivaasta, vaan se piti

Bimmerin perä

kaivaa ylös 90-luvulla 60 tonnin turverekan alle lipsahaneesta, joskus Fiat Ritmoksikin kutsutusta peltiläjästä. Rytinästä selvittiin kuitenkin vain lievällä aivotäräyksellä sekä parilla tikillä, eli tämän jutun tekijät eivät ole syöllistyneet kuolinpesän ryöväämiseen.

Pikkumainen voisi väittää, että projektia menttiin valmistelevaan etukäteen. Auton alta kaivetut osat tuppaavat toisinaan olemaan suomalaisen maantiekaakelin kuorruttamia. Lisäksi molempien osien arkikäytöstä poistumiseen liittyi sen verran dramaattisia käänteitä, joista oli aistittavissa jälkiä vielä pitkään jälkikäteen. BMW:n tasauspyörästö-öljy pääsi laakerin hirttäessä palamaan siinä määrin, että tuotettu haju aiheutti jo suhteellisen vakavaa ympäristöhaittaa. Ritmon vaihteistoa on ilmeisesti varastoitu karvan verran pölyisessä puimalassa, mistä oli jäänyt pölisevä muisto osan pinnalle.

Näinpä tutkimuksen kohteet kuskattiin ennen puuhastelun aloittelua Keski-Suomeen pesuun ja öljynpoistoon. Näin itse räjäytys-tö voitiin suorittaa mukavasti käsiä likais-tamatta.

Aloitimme tutkimusretkemme voimansiirron syövereihin BMW:n tasauspyörästöllä. Merkille tyypilliseen tapaan takavetoisen erillisjousitetun auton tasauspyörästö on ulkoisesti mukavan pieni ja helposti käpisteltävä kikkare. Sormet syyhyten pulttasimme perän "takaluukun" auki ja paljastunut näky lämmitti paantuneemmankin kone-teen sydäntä. Kannen alta tervehti iloisesti yllättävän jämeräkokoinen tasauspyörästö. Vetoakselitumpit irtosivat mukavasti kiskaisemalla kevyen väkivallan avustuksella (lue leka). Tasauspyörästön saikin mukavasti nostettua pöydälle tarkempaa pälistelyä varten.

Tasauspyörästö

Räjäytetty

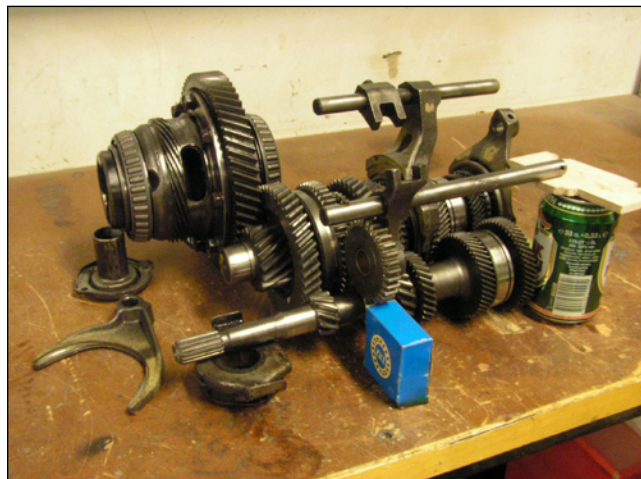
Hauskoja kilkkeitä ovat kyllä.

Kun tarvittava lämpö oli saatu päälle esileikeissä Bimmerin perän kanssa, oli aika siirtyä oikeasti miehiseen "isolohko"-Ritmon laatikkoon. Ensin tietysti laitosta tarkasteltiin ulkoisesti ja tarkkasilmäinen teekkarikolmikko huomasi, että rekkayhdistelmä oli jättänyt jälkensä myös laatikkoon: vetoakselin tripodin kohdalta vaihelaatikon kotelosta oli sorvautunut kohtuullinen siivu pois ja olihan sieltä pari kannakettakin murtunut. Laatikon purkamiseen ei luonnollisesti ollut minkään näköisiä ohjeita, joten toimintatapana oli vanha tuttu: kokeile, kokeile kovemmin (lue käytä lekaa) ja totea erehtyneesi.

Ensin irroitimme painelaakerin kannattimiseen, joiden tehtävänä on kytkinlevyn ja asetelman kanssa katkaista ja uudelleen kytkeä voimansiirto moottorilta vaihdelaatikon vaihdetta vaihdettaessa. Tämän jälkeen irroitimme kytkinkopan vaihdelaatikon rungosta. Operaatio oli vähintäänkin mielenkiintoinen vaikka käytössä olikin tarkkuustyökalu ja suurtarkkuustyökalu (lue leka ja isompi leka). Aikamme paukuteltua oli edes-sämme insinööripornoa runsain mitoin. Voi noita söpöjä pieniä rattaita. Tosiaankin kuorien sisältä löytyi ensiöakseli, jolle voima tulee suoraan moottorilta. Ensiöakseli käyttää toisioakselia, joka siirtää voiman tasauspyörästölle, mistä on sen on hyvä jatkaa vetoakseleita pitkin pyörille. Itse vaihderattaat siis sijaitsevat ensiö- ja toisioakseleilla. Kaveraina edellä mainituilla oli lisäksi peruutusvaihteen apuakseli sekä muutama kappale siirtäjän akseleita haarukoineen.

Rakentelun huumassa ja hienosti koneistettujen osien kiihoittamana yksi teekareista purki toisioakselin rattaat, siirtäjät

ja lukitusrenkaat ennen kuin toimintaperiaatetta kerrettiin sen pidemmälle pohtia(katso kuva nimeltä sisukset). Onneksi purkajina oli kuitenkin konemiehiä, jolloin epämääräisestä kasasta osia saatiin vielä kasattua hienosti toimiva vaihteisto toimintaperiaatteen selvittämiseksi.

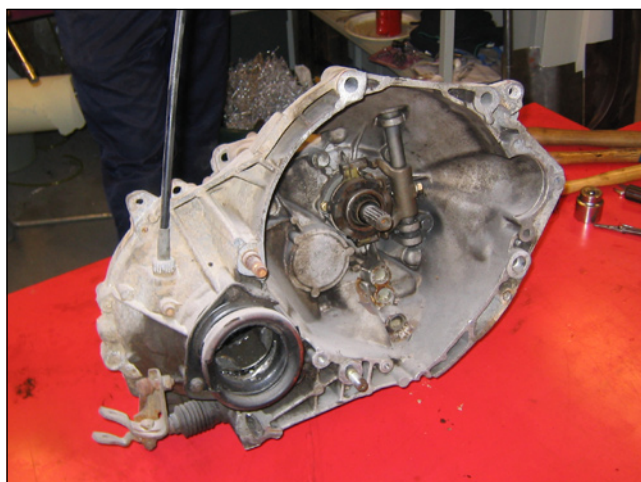

Sisukset

Ilta oli jo pyörähtänyt pitkälle yön puolelle, kun kolme teekkaria iloitsivat onnistuneesta tehtävän suorituksesta. Yksi heistä oli sen verran täpinöissään siitä mitä oli illan aikaan nähnyt, että hän tuskin sai yötään nukutuksi, jos edes koskaan pääsi kotiin palikoita ihailemasta. Kyllä teekkarit on hieno eläin, kovin vähällä sen saa onnensa kukkuiloille.

Ritmon vaihdelaatikon tarina ei suinkaan pääty tähän, tälläkin hetkellä se lymyilee Otaniemessä, sillä teekkarit totesivat, että sen ensiöakselin tilallehan istuu jallupullo välyksettömästi ja niinpä syntyi jälleen kovin yllättävä ja mielikuvituksellinen vuosijuhlahahja sisarkillallemme KIKille.

To be continued...

Ritmon vaihdelaatikko

**"PALJASTUNUT NÄKY
LÄMMITTI
PAANTUNEEMMANKIN
KONETEEKKARIN
SYDÄNTÄ."**

VISKI RAATI

Jokainenhan meistä on joskus viskiä juonut, ja jos ei ole niin nyt viimeistään on aika. Sen kummempia viskin valmistustavasta tai alkuperämaasta selittelemättä menemme suoraan asiaan, eli viskin juontiin. Tähän raatiin pääsi paikalle valitettavasti vain 5 henkilöä, muilla viskisiepoilla kun oli mukamas parempaakin tekemistä, tenttejä ym tekosyitä, joten raatiin pääsi arvosteltavaksi vain viisi viskiä.

KOONTI: JOEL TIRKKONEN

3 LEIJONAA

Skotlantilainen blended viski (0,7l 16,50e)

THE HIGHLAND WAY

Skotlantilainen blended viski (0,5l 13,03e)

BLACK VELVET

Kanadalainen viski, siis viski (0,7l 16,48e)

BALLANTINE'S FINEST (SUOMI-VIRO)

Nimestään huolimatta skotlantilainen blended viski (0,7l 24,40e)

LAPHROAIG

Skotlantilainen mallasviski, 10v (0,7l 43,30e)

Viskit laitettiin paremmuusjärjestykseen ja 1. sijasta sai 5p ja viimeisestä 1p. Ulkomuodossa on arvioitu lähinnä pulloa.

3 Leijonaa: "Viskin stereotypia."

- » **Tuoksu:** "Viinainen, hieman kirpeä." "Omalta tavalla virkistävän kerosiinimainen." "Tuoksu on niin voimakas, että täytyi tarkistaa osuiko se viski lasiin ollenkaan."
- » **Maku:** "Siis joko tää on juotava tai sitten oon kannissa. Menee alas." "Tavallisesti viskin maku tulee esiin parhaiten lisäämällä lasiin tilkka vettä. Tähän lisäisin puolisen litraa kolaa."
- » **Ulkonäkö:** "Yritetty tavoitella Laphroaigin tapaista arvokkuutta, mutta muodot liian latteat näyttääkseen edes keskinkertaiselta." "Rehellisen mitäänsanomaton. Yritys viestiä laadusta kultaisella värimaailmalla kaatuu sisällön luokattomuuteen."

The Highland Way: "Paskaa viskiä, niin sen kuuluukin olla!"

- » **Tuoksu:** "Tuo mieleen jotain epämääräistä kevätneityn ja makean oksennuksen väliltä." "Mukavasti Blendedmäisen pehmeä." "Kovin arveluttava, pyytää maistamaan."

- » **Maku:** "Pelästyttävän voimakas hajuun verrattuna. Pehmeän massiivinen. Kirpeän voimistuva jälkimaku." "Asiaa, perusviskiä. Menee alas, muttei silti maistu hyvältä. Tältä se viski on aina maistunut." "Positiivisen ei-bensamainen. Hyvää perustahnaa."
- » **Ulkonäkö:** "Pullossa kivat maisemat. :)" "Lötkö, muovinen taskumalli, ruman värinen." "Arkisen muovinen, nähty monessa muussakin hyllyssä."

Black Velvet: "Jes se loppu!"

- » **Tuoksu:** "Makeahkon voimakkaita, huuressia muistoja mieleen tuova." "Ruskean houkutteleva, hirvimäisen raaka." "Raaka viina. Ei nenää hivelevä."
- » **Maku:** "Pehmeän karkea johon tottuu nopeasti. Keskivoimakas, nopeasti haihtuva jälkimaku." "Herra Jumala, tätähän voi juoda!" "Hyökkäävän hyvää, laajan pohjoisen villistä luonnosta pulloon kahlittu peto."
- » **Ulkonäkö:** "Pieni, arvokkaan oloinen. Muovikorkki tuhoaa mielikuvan kokoonsa nähden optimaalisesta pakkauksesta." "Yksinkertaisen mieleenpainuva."

Ballantine's Finest: "Loppuillan viimeinen naula"

- » **Tuoksu:** "Todella olematon, mahdoton tunnistaa aromeita huolellisista yrityksistä huolimatta." "Hajukin tekee vähän hassun olon." "Kolmen hengen opiskelijasolu."
- » **Maku:** "Pehmeä, olematon jälkimaku, suositellen lapsille ja lastenmielisille helpon juotavuuden ja pehmeiden ansiosta." "Normi kanniviski. Ei herätä erityisiä intohimoja, mutta tuntuu viskiltä päässä."
- » **Ulkonäkö:** "Hieno kotelo, palikka pullo." "Paketista oli moneksi: sokerit ja pelikortit löysivät uuden kodin." "Hieman liian mahtipontinen sisältönsä nähden, kotelo tosin komia."

Laphroaig: "Liian vahvaa! Ei oo mitään tyttöjen juomaa."

- » **Tuoksu:** "Kuin vanhan heinäladon palon jäljiltä nouseva savun tuoksu. Eli erittäin savuinen mutta miellyttävä." "Riehakas turpeen tuoksu. Suoraan brittein saarten takapajulan perukoilta. Äärimmäisen persoonallinen." "Korkealaatuinen kutkuttava, aisteihin vaikuttava."
- » **Maku:** "Täyteläinen, vanha ja uljas. Sopivan pehmeä, joisi ilokseen." "Siis joo, maistuuhan nää erilaisilta, mutta miten ammattilaisena tän nyt kuvailis? Selkeesti vahvempaa kun edellinen, tais olla aika lällyä kamaa toi Velvetti." Duunarin kädenjäljen suorastaan maistaa. Suo, kuokka ja Jussi kaikki samassa pullossa. Maistuu pitkään." "Kypsynyt arvoonsa, antaa vaikutelman majesteettisista oloista."
- » **Ulkonäkö:** "Suurin ja muodokkain, loppuillasta varmasti havainnointi- ja tulkintavaikeuksia tuottava." "Elegantti. Karu, mutta voimakas." "Juurikin niin lupaavan uljas kuin pitääkin."

Lopputulos ei siis ollut yllättävä, kun vain yksi viidestä juomarista (se ainoa tyttö) ei pitänyt meidän 10-vuotiaasta helmeistämme. Laphroaig siis selvisi voittajaksi, ei kuitenkaan mitenkään murskaavasti, sillä tämä yksi tuomari oli sitä mieltä että viskin kuuluu olla paskaa. Mutta tätä varten meillä juuri tyttö olikin mukana, että saadaan hieman vaihtelevia mielipiteitä (ja joku humalaan). Toiselle sijalle yltti Highland Way, kolmannelle Black Velvet ja viimeisen sijan jakoivat tasapisteillä 3 leijonaa ja suomi-viro.

Mikäli nautit viskisi mielummin kolan kera yökerhossa, kuin jäiden kera nautiskellen kotona, ei viskin laadulla kai hirveämmin väliä. Jäidenkin käyttö on henkilökohtainen mieltymys. Mutta mikäli nautiskelua halajat, näistä viskeistä kannattaa siis valita Laphroaig, vaikka sitä ostaessa joutuukin kaivamaan kuvetta hieman tavallista ronskimmin. Hinta-laatu -suhteeltaan paras viski näistä oli ehkä meikäläisen mielestä Black Velvet. Eikun naatiskelemaan, aye!

HALLITUSESITTELY

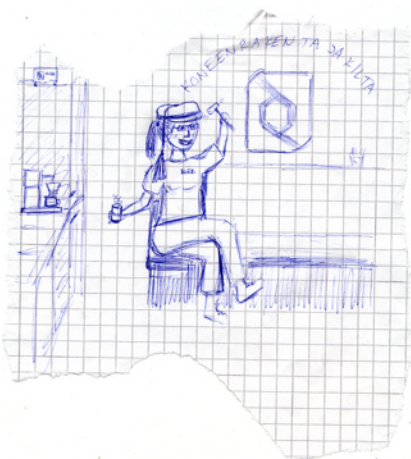
Kiltatoiminnan 41. vuosikierto lähti liikkeelle uuden hallituksen ja toimihenkilöiden valinnalla. Tänä vuonna hallitus on viimevuotista miesvaltaisempi, mutta osoituksena KoRKin naisten aktiivisuudesta, puheenjohtajan nuijaa heiluttaa tänä vuonna Noora Vaaksa.

Nuijien lisäksi hallituslaiset ovat heiluttaneet kuulakärkikynää ja luoneet iloksenne karikatyyrit omasta itsestään. Koska monessa ta-

pauksessa luotu taide ei tavoittele täydellistä yhdennäköisyyttä, kuvia koristamaan on luotu tiivis kuvaus siitä, mitä piirroshahmo killassa tekee ja kuka hän on.

Paremmiin tunnistettavat kuvat löytyvät KoRKin kotisivuilta osoitteesta

www.kork.fi, kilta -> hallitus.

NOORA VAAKSA

Puheenjohtaja

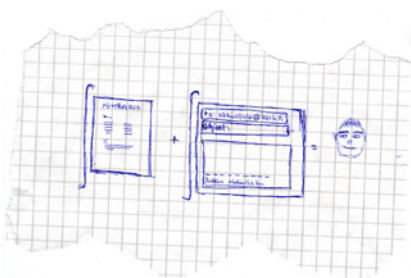
Iloinen tyttö joka johtaa hallitusta hymyillen saaden muutkin hyvälle tuulelle. Jaksaa aina ajatella kiltaa ennen mitään muuta.

ALEKSI RINTA-KAUPPILA

Varapuheenjohtaja ja päätoimittaja

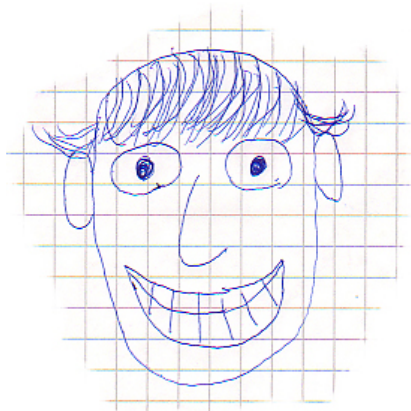
Aleksi on kovin taiteellinen poika, se napsii hienoja kuvia, laulaa ja näyttelee vielä. Kiltamme hallituksessa hän toimii iloisena varapuheenjohtajana.

TEEMU VASTAMÄKI

Sihteeri ja tiedotusvastaava

Kaveri, joka ei jätä hommia ajatuksen asteelle vaan saa myös aikaan. Huumorikin löytyy viksun ulkokuoren alta nopeasti. Selkeää yritysjohtoa.

MIKKO FOLKERSMA

Talousvastaava

Vaalea pörröpäinen konepoika, joka pitää killan talouden vakaana ja numerot on tällä pojalla hallinnassa.

HANNU REHN

Rahastonhoitaja

Leppoisa kaveri, joka killan rahaliikenteen pyörittämisen lisäksi edustaa meitä muita opiskelijoita tiedekunnan hallinnon kokouksissa.

KALLE AHOLA

Excuvastaava

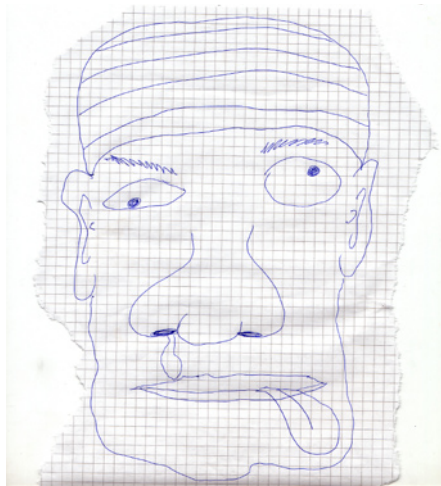
Se on semmoinen punatukkainen reipas jannu joka tykkää rassata autoja ja järjestää killalle uljaita excursioita.

JANETTE LATVA-VALKAMA

Fuksivastaava ja kv-vastaava

Tämän iloisen tyttösen pitäisi löytyä yleensä fuksien keskeltä. Huhu kertoo, että hoitaa myös KoRKin kv-hommat.

ILKKA HURU

Tapahtumavastaava

Tuo mies tapahtumien takaa, joka saa homman rullaamaan. Kaveri, kenelle kannattaa tuoda uudet ideat tapahtumista, niin kohta meillä on uusi tapahtuma!

OLLI-PEKKA KARINIEMI

Jäsenpalveluvastaava

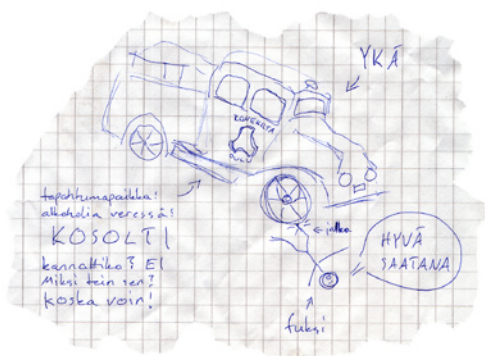
Olli-Pekka on lähes sukua irlantilaisille merirosvoille ja pitää huolta, että sinäkin saat laadukkaita jäsenpalveluita killasta.

PYRY LEPPÄLÄ

Graafikko

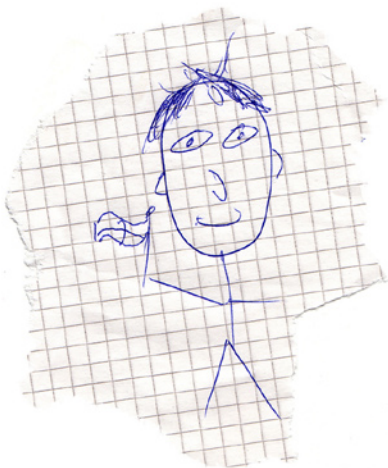
Se hauskan näköinen heppuli, joka huitoilee kameransa kanssa. Saattaa myös laulaa.

JOEL TIRKKONEN

Toimittaja

Fuksi, joka hukattiin jo ennen koulun alkua. Paloauto-onnettomuusaltis kiltalehden toimittaja.

PASI HOLOPAINEN

ATK-mestari

Siirtovahvistus susirajalta sotkemassa killan tietotekniikkaa.

ANNA HOLM

Sitsimestari

Killan punapäinen neiti näpsä, joka partioi ja tykkää järjestää juhlia.

VILLE KETOLA

Excumestari

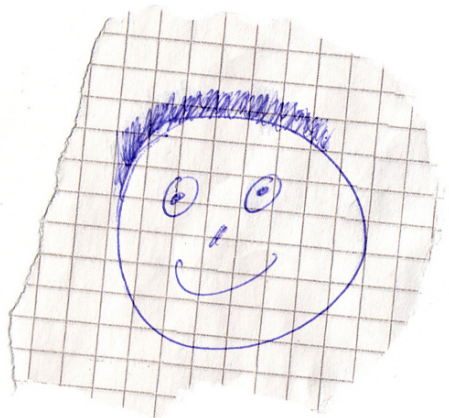
Excursioiden kanssa häääävä tyyppi joka tykkää myös pitää hauskaa.

ANTTI VIINIKKA

Fuksimestari

Meidän ahkera ja urheilullinen fuksimestarimme... ihan vaan koska voi

TUUKKA KAUPPINEN

Tapahtumamestari

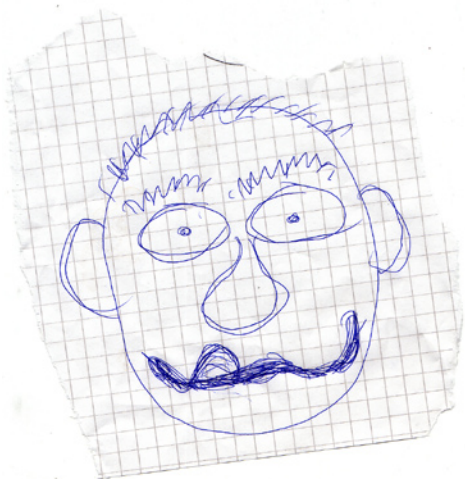
Tuukka on koneenrakentajakillan tapahtumia järjestävä ja autoista pitävä hauska mies.

REIMA LESKINEN

Jäsenpalvelumestari

Reima on kaikkien janoisten sankari, pitkien kävelymatkojen erikoismies sekä kaikkien kaveri.

OLLI HEINONEN

Jäsenpalvelumestari

Olli on ensimmäisen vuoden ahkera jääkiekkoilija, joka vastaa killan laadukkaiden jäsenpalveluiden tarjonnasta.

ANNAMAIJA RÖNKKÖ

Yritysmestari

Se on sellanen ilonen tuutori, joka tykkää pyöriä kiltahuoneella ja olla aktiivinen killan jäsen.

LAURI KUTINLAHTI

Isäntä

Se on se pitkä setä, joka kasvattaa habaneroa. Sama tyyppi, joka kannattaa teipata exclubussin takapenkkiin kiinni.

JUHA SUVANTO

Kiltakummi

Juha Suvanto: Suorastaan kelpo teekkari sekä kiltakummi. Asuu tupsulassa, järjesti O8 wapun ja hoitaa killan yhteyksiä ylioppilaskuntaan.

www.fmcgroup.fi

Finnmap Consulting

FMC GROUP

Emoyhtiö Finnmap Consulting Oy on voimakkaasti kehittyvä ja dynaaminen rakennetekniikkaan erikoistunut suunnitteluyritys, joka tarjoaa luotettavaa rakennesuunnittelua niin kotimaan kuin ulkomaan kohteisiin. Helsingin toimipisteen lisäksi konserniin kuuluu 25 aluetoimistoa kotimaassa ja 6 toimistoa ulkomailla. Konsernissa työskentelee yli 800 henkilöä.

FMC Groupin suunnittelutoimialaan kuuluvat:

- Talonrakennus
- Korjausrakentaminen
- Infra-rakentaminen
- Teollisuusrakennukset
- Betoni-, teräs- ja puurakenteet
- Tuotekehitys
- Talotekniikka; LVI-, sähkö- ja rakennusautomaatio
- Teollisuus; tehdas- ja prosessi-, kone- ja laite-, putkisto- ja teräsrakennesuunnittelu
- Ympäristö; maankäyttö, vesihuolto sekä tie-, liikenne- ja aluetekniikka

| Espoo | Hämeenlinna | Joensuu | Jyväskylä | Kaarina | Kemi | Kuopio | Kouvola | Oulu | Lahti
| Lappeenranta | Parainen | Pietarsaari | Pori | Porvoo | Rovaniemi | Seinäjoki | Tampere
| Turku | Vaasa | Vantaa | Olsztyn, Puola | Riika, Latvia | Pietari, Venäjä | Tallinna, Viro

Koneteekkareiden kirkastusjuhlat

VIINAA SEKSIÄ — JA — VÄKIVÄLTÄÄ

Matkanjohtajana Tommi “Kalle Ahola” Läntinen

TEKSTI: JOEL TIRKKONEN KUVAT: PYRY LEPPÄLÄ

Kuten otsikko kertoo, reissussa todellakin sattui ja tapahtui. Tämänvuotiset kirkastusjuhlat sijoittuivat Ouluun, tuonne kylmään pohjolaan jonne oli aivan saatanan pitkä matka. Itse asiassa niin pitkä, että menomatka tarvitsi jakaa kahdelle päivälle. Bussimme siis starttasi jo torstaina 27.3 obeliskin edestä klo 20.00. Olimme nauttineet olutta, pelanneet bismarckia, koodanneet ja viihdyttäneet toisiamme killassa jo useamman tovin, joten ihmiset alkoivat olla mukavia jo tässä vaiheessa.

Suuntasimme Vaasaan, jossa tarkoitus oli tavata ystävämme lappeen Rantalaiset oransseine haalareineen (mikäli niitä yllään pitävät), sekä vetää päädyt yhdessä. Matkalla saimme osaltamme nauttia bussisitseistä, kuikan pasista, viinasta, paskoista vitseistä, vihkoircaamisesta, ommeltavista haalarimerkeistä, tekstarichatista sekä ennen kaikkea hyvästä seurasta.

Irrcilogeista löytyy matkalta mm. seuraavaa:

22.17 <teemu> juon humalahakuisesti

22.36 <Kuti> HA!

22.36 joins vekkeli (vekkeli@vittu.mun.repla.fi)

Vaasaan saavuimme noin puolen yön aikaan, jossa Lappeen Ranta toivotti meidät erittäin lämpimästi tervetulleeksi, varmuutta ei ole oliko heillä tässä vaiheessa vaatetta yllään vai ei. Heivasimme tavaramme järjestötaloon sisään ja mietimme hetken että mitäs nyt? Muutaman sekunnin ja henkäisyn jälkeen tulimme tulokseen että baariin. Taksialle ja Vaasan keskustaan, suurimpaan menomestaan eli Fontanaan. Sieltä sitten löytyikin vielä lisää lappeelaisia sekä kovin suu-

ret määrät ruotsinkielisiä opiskelijoita, jotka melko ystävällisesti vähät välittivät meistä ja meidän iskuryityksistä.

Menoa ja meininkiä riitti tappiin asti, joten järjestötalolla olimme takaisin myöhään yöllä. Meininki oli vielä päällä, joten päätimme jatkaa viinanjuontia. No ääntä ja meluhan siitä nyt tulee kun juo lappeelaisten seurassa, ja tappeluksihan se miltei meni, mutta lopulta kenelläkään ei jäänyt mitään hampaankoloon ja asiat saatiin sovittua, joten saimme ryypiskellä rauhassa koko yön aamuun asti.

05.08 <snorre> Tanya- saa kohta naamallensa

05.21 Kuti changes topic to: Älä ole noin nöpönuuka!

05.53 <@zed_> lappeelaiset kai joutuu heräämään.

Lappeelaiset todellakin lähtivät jo hie- man ennen meitä, mutta tulimme hyvin perässä, olihan meilläkin jo seitsemältä herätys, tai niillä ketkä nyt nukkumaan olivat etes menneet. Kahdeksalta olimme jo Wärtsilän pihassa, ja jokaisen vatsa murisi aamiaista. No kyllähän me sitä myös saimme, ja ainakin vaikutti siltä että kaikki sen saivat myöskin pidettyä vatsassaan. Hetken jo kummastelin Wärtsilässä että "onpas meillä rennon oloinen esittelijä paikalla", mutta syykin selvisi pian kun Mika tunnustautui ekonomiksi. Paikalla oli myös Ilkka Insinööri joka tarjosi mielenkiintoisia yksityiskohtia niistä asioista joista rehellinen ekonominne tunnusti tietävänsä yhtä paljon kuin me.

Unisen ja todella pitkältä tuntuvan esittelyn jälkeen pääsimme kierrokselle. Jakauduimme kahteen ryhmään, insinöörin ja ekonomin ryhmiin. Ekonomin ryhmässä keskityimme tvikkareiden kanssa lähinnä ihmettelemään koneiden pinkkiä maalipintaa, kun insinöörin ryhmässä luultavasti kerrottiinkin mitä ne tekivät. Mutta saimme me mielenkiintoisia yksityiskohtiakin kuulla, mm. että keskellä kokoonpanohallia seisoi suojelukohde, punainen tiilitalo. Olihan se nyt tavallaan aika hauskaa. Lopusta saimme vielä ihaila moottoria jonka

joku sulttaani oli tilannut huvijahtiinsa Mettallcan Enter Sandmanin soidessa taustalla. Eikä olisi se moottori muuten mahtunut meidän kiltaan, eikä edes oululaistenkaan. Ja niitä moottoreita meni siihen paattiin kolme kappaletta.

10.15 <Tanya-> oloja... tarvitsee virvokkeita. Ihania ja kauniita moottoreita.

Vierailu loppui ja pääsimme jatkaa matkaamme. Tuntien kuluessa bussin meininki vaikutti kuin Hiukkasan reissulta pikkujouluristeilylle: väki otti untan kuulaan melko rehellisesti. Joutui allekirjoittanutkin kokemaan pienen välikuoleman. Se vain tapahtui... Ensimmäisen ruokatauon jälkeen porukka kuitenkin havahtui tosiasiaan, että olemme parin tunnin kuluttua Oulussa, ja alkoivat jälleen tehdä itsestään mukavia.

11.22 <@snorre> raportti takaa, hiljasta on
13.14 snorre changes topic to: Oulu kutsuu!
13.39 <Kuti> Ouluun on vaikea tulla. Matka on pitkä ja matkalla on mörköjä
14.24 <zewe> jeee! Kalle sheikkaa anima liberaa.

Vihdoinkin noin neljän aikoihin ilta-päivällä pääsimme perille, olo oli kovin humalainen, eikä se siitä ainakaan vähentynyt seuraavien tuntien kuluessa. Ensimmäisenä veimme tavarat norssin koululle, jossa Onaniemeläiset olivat ilmeisesti olleet jo yhden yön, ja lappeelaiset tulivat heti perässämme. Tämän jälkeen ystävämme oululaiset ottivat meistä kopin ja lähdimme kävelemään yliopistolle. Yliopistolla olikin kokoa melko lailla,

onhan samaan kouluun ahdettu kaikenmaailman opintoaloja sun muita. Oli siellä myös jotain sellaista mitä meillä ei ollut (niiden humanistien lisäksi), nimittäin hervottoman kokoinen shakkipeli ulkosalla. (must have)

Koko kööri johdatettiin luentosaliin, missä onneksi sai pitää avattua olutta esillä, sekä huulilla. Ohjelmassa oli Outokummun ja Nokia Siemens Networkin esittelyt. Hurulla oli jotain hampaankolossa Outo-

kummun kanssa ja Nokian esittelyn jälkeen oli kaikilla jotain hampaankolossa Nokian kanssa. Sälli oli nimittäin stereotypia siitä minkälaista henkilöä ET laita esittelemään yritystäsi humalaisille koneteekkareille, eikä asiaa auttanut se, että Nokia hiihtää aika kaukana yrityksistä jotka palkkaavat koneinssejä ylipäätään kesätöihin. Taisi niitä jopa olla 1-2 vuodessa, eläköön!

18.14 <j-l-> setä yrittää virkistää esitystä kuvilla, jotka eivät esitä mitään...joku muuten 'hieman' kuorsaa tuolla kauempana. Aiheuttaa hilpeyttä. Valomerkki tuli juuri.

Mutta tästäkin selvisimme kunnialla. Tai melkein kunnialla. Luentosalista poistuesssa tajusin että oluet olivat taskusta loppuneet, mutta ei se hätä ollut tämännäköinen sillä seuraavaksi oli vuorossa sitsit. Ennen niitä kävimme vielä katsomassa miltä konekillan kiltahuone näyttää. No, olihan siellä nyt vähän enemmän sohvia kun meillä, geimkjuubi (ei kyllä varmasti pärjää bucky-o-harelle tai mariolle siltikään), tunkkainen ilma - jonka ehkä ymmärtää sillä että huone sijaitsi kellarissa, jossa ei ikkunoita siis ole - sekä suuri lauma ihmisiä mukavina. Saattoi se tunkkaisuus ehkä johtua niistä ihmisistäkin...

18.39 <Scoerp> on muute oululaisilla iso kiltahuone, tääl kehtaa panna miestäki!

18.48 <Algore> tunnelma kiltahuonella on hikinen tai hieman hikinen, näkyvyys 1m, ohutta yläpilveä, lämpötila 35C, odotettavissa huomiseen iltapäivään mennessä raikastuvaa, pahan hajun alue liikkuu sohvilta etelään kohta.

Tuota pikaa löysimme itsemme suuresta salista etsimässä kirkkaan punaisia lappuja jotka tarkoittivat että korkkilaisten kuului istua niille paikoille, eikä hetkeäkään kun sali oli täynnä ihmisiä ja kaikkien vieressä mulkoili vieraat naamat. Ja eikun tutustumaan lappeelaisiin, oululaisiin ja niihin pinkkeihin kavereihin, ja #kirkastus08.sitsit-kanava auki. Olutta oli pöydässä jo valmiina, eikä aikaakaan kun lasimme täytettiin kotiviinil-

lä, oikealla kotiviinillä. Ja se ihan oikeasti oli melko juotavaa. Sitseistä muistiin jäi se, että siellä laulettiin, juotiin, syötiin jotain, juotiin, laulettiin ja juotiin. Ja näyteltiin tissejä ja pippeli. Niin ja saivathan ne lappeelaisetkin vaatteet - mitkä heille toimitimme - yllensä viimeistään tässä vaiheessa. Haalareitakin taidettiin vaihdella...

20.53 <lemo> Vitun oululaiset amatööri jätti Yogi Bearista ainakin kaksi säkeistöä laulamatta, Koalan ja Cindy does it by herselfin... Ei voi kun ihmetellä porukan yleissivistyksen tasoa.

21.28 <jappelkrk> mainiota meno!

Kun sitseiltä loppui meno, oli rastikisan vuoro. Ainoa rasti jolle tämä fuksi ennätti (olosuhteista johtuen), oli Ykän veto -rasti. No siinähan kävi sitten niin että jalkahan sinne paloauton alle jäi. "En oo ollu kännissä, ite oot ollu". Muillakin rasteilla oli epäilemättä mukavaa, taisipa jollain rastilla päästä kiipeämään puuhunkin. Hetkeksi paikalliseen yöelämän keskukseen, Caioon tutkimaan jalkaa: kaikki osat näkyivät olevan kiinni toisissaan, joten joukkueemme päätti suunnistaa saunalle.

Saunalla olikin jo tunnelma erittäin korkealla sinne saapuessamme, mikäs sen parempaa, eikun hynttyyt narikkaan ja saunomaan. Ja laulamaan. Saunalla menikin tällä fuksilla sitten koko yö aamuun asti, ja lystiä riitti. Aamusella oli saunalla tarjolla pientä aamiaista niille jotka ennättivät ja kykenivät syömään. Otaniemi oli kuulemma lähtenyt jo kahdeksalta aamulla, heitä ei siis enää tässä vaiheessa näkynyt.

Emme jääneetkään kyykkäämään, joten lähtö koitti hieman yllättäen, kaksi tuntia

aiottua aikaisemmin. Itse ainakin olin vielä varautunut pelailemaan ja nauttimaan pohjoisesta kevätsäästä. Siis noin puolelta päivin olimme saaneet jälleen itsemme bussiin kamojemme ja olojemme kera, ja käänsimme suuremmitta jäähyväisittä nokkamme kohti Hervantaa, lappeelaisten tullessa perässämme.

12.25 <Hanska> hyvinhän se meni, vielä kun saadaan Kuti pois mikistä...

Paluumatkan toiminta oli melko vaihtelevaa, osa teki itsestään mukavia, osa tummui minkä ehti ja loput sitten tekivät jotain tältä väliltä. Muutaman tunnin matkan jälkeen pysähdyimme syömään Viitasaaren

ABC:lle, sekä tapaamaan matkanjohtajamme paikallisia tuttavuuksia... Olipa parkkipaikan tuntumassa myöskin järvi, jossa muutamat pääsivät harjoittamaan avantouintia ilman avantoa. Elämä alkoi jälleen voittaa kun sai ruokaa mahaan, ja loppumatkan jaksoi taas olla edes osittain hereillä. Viimeiset tunnit kertoilimme juttuja Hanskasta ja vitsailimme hanskoista. Osa jutuista lukee irccilogeissa, osa jutuista on kuultavana vain suullisena perimätietona. Niin tämä tietysti sen jälkeen kun olimme saaneet mikin Kutilta pois.

15.01 <Lyhyt> paluumatka on aina paras matka!

16.50 <Algore> 53 nähty, kuultu, muttei kokeiltu (ilmeisesti)

Lähes tasan kaksi vuorokautta myöhemmin lähdöstämme löysimme itsemme jälleen obeliskin edestä.

20.00 <Algore> Ha!

Reissu oli siis todellakin melkoinen, yksi parhaista (ellei jopa paras), josta erittäin suuret kiitokset matkanjohtajallemme, reissumiehelle Kalle Aholalle. Toiset suuret kiitokset saavat kanssamatkustajat, ystävämme oululaiset, lappeelaaiset, otaniemäläiset, sekä todella mahtava bussikuskimme joka jaksoi lähestulkoon joka liikenneympyrässä kiertää yhden kierroksen ylimääräistä.

No missä se seksi sitten oli? En kommentoi. Ehkäpä TVIK:n härkä kommentoisi asiaa...

Ensi vuoteen. Kiitos.

Iirccilogit löytyvät kokonaisuudessaan ja täysin sensuroimattomina osoitteesta <http://korkkaaja.cc.tut.fi/kirkkaritos/>

Lisää kuvia osoitteessa www.pyryleppala.com

Fuksin elävät kuvat

TEKSTI: JOEL TIRKKONEN

Onko krapula? Onko tylsää ihan muuten vaan? Fuksi pelastaa illan kertomalla mikä elokuvallinen nautinto tappaa ajan kivuttomimmin.

9. KOMPPANIA (2005)

Tämä leffa on hieman totisempaa matskua kuin muut, niinkun tosiasioihin perustuvalta sotaelokuvalta voisi odottaakin. Elokuva siis kertoo venäläisnuorista jotka lähetetään afganistanin sotaan joka on ehtinyt kestää jo 8 vuotta, sekä heidän valmistautumisestaan siihen. Leffa onnistui jopa herättämään vähän ajatuksiakin kaikesta maan ja taivaan väliltä, omia inttimuistojakin tulvi mieleen aika lailla, olihan leffa kuin esittely Puolustusvoimien kalustosta. Mukavaa vaihtelua niihin ainaisiin sotaleffoihin joissa joku hollywood-tyyppi pelastaa amerikan mantereen pahalta viholliselta. Fuksi piti, tämä hyvä raina.

10.000 BC (2008)

Tulipa oikein käytyä katsomassa elävissä kuvissa tämä. Kyseessä oli siis historiikkinen speктаakkeli, tai ainakin semmoiseksi tätä mainostettiin. Koska leffa oli paikoin niin tylsä, että piti alkaa lukea ruotsinkielisiä tekstityksiä kiinnostuksen ylläpitämiseksi, on loppuarvostelukin ruotsiksi. Den intrig hade inte stora överraskningar, och det var lite rolig att en historik film historik faktum var långt från verklighet (pyramids för exempel). Jag har också inte hörde om en 5 meter hög emu, vilken ätar hästar. Men den här filmen var inte så dåligt, den mammuter var åtminstone sympatisk, den här fuksi gillade om det, om ingenstans andra. (Jos löysit tekstistä kielioppivirheitä, hanki elämä)

PIRATES XXX (2005)

Tokihan nyt yksi pokeleffakin piti arvosteluun päästää. Kyseessä on siis oikein palkittu alan elokuva, ei siis mitään pelkkää kulutustavaraa. Hydraulikka-osioissa ei mitään kummallista nähty, kuvio oli perus: kouritaan tissejä, livotaan eukko märäks, otetaan paruru esiin ja eikun pököä pesään. Harmillista oli kyllä että blonditissit saivat kaikki miehet, yksi brunettitissi leffaani oli tosin päässy, mutta sekin sai vain niitä blonditissejä. Juoni olikin sitten kuin parhaimmastakin Jack Sparrow -leffasta yhdistettynä vähän kauniisiin ja rohkeisiin, lopussa päästiin jo pistämään miekkaluurankoja tomuksi aitoon Keira Knightley -tyyliin. (paitsi että kyseessä oli blondi!) Krapulapäivän virkistys, fuksi jaksoi katsoa loppuun.

SMOKIN' ACES (2006)

Leffaa tuli katsottua aika hyvässä nousuhumalassa, joten jälkimaku jäi hyväksi. Päälimmäisenä jäi mieleen Alicia Keys, ja hänen äänensä mikä pistää tämän fuksin kivekset resonoimaan. On muuten akka aika kuuma pakkaus tässä leffassa, perse on päässy leviämään sittemmin... Leffa on siis melko hyvää mafia vs. kyttä vs. palkkamurhaaja -matskua, ja ammuskeluakin tulee kiitettävän sopivasti. Kannattaa katsoa, fuksi piti.

Keskustassa asuvan reippaan teekkarin ainainen ongelma on luokattoman huonot bussiyhteydet takaisin kotiin aamuyöstä. Päätimme siis olla ystäviä sekä ympäristölle, että opiskelijabudjetille ja kokeilla patikkamatkaa Herwoodista keskutaan. Matkan aikana tekemämme huomiot ja kokemukset kirjassimme päiväkirjaan, joka saatiin jälkikäteen tulkittua lähes kokonaisuudessaan.

Valikoidut ja sensuroidut otteet matkapäiväkirjasta:

Tässä juon jaffaa klo 2.29. Sihteeri heräsi äsken. Hallituskopin ovi on lukossa. Jaffa mukaan

klo on 02.30. Viska gå ny.

ATK-luokassa ei ole ketään.

Hiukkanen sponsoroï lyijykynän.

Otettiin aito tilannekuva tietotalon edessä. klo 2.51 saattojoukko erkani.

3.02 Herwood shell ohitettu *** jees.**

klo 3.10 Hallila/Lukonmäki. Hervanta jäänyt taakse. Liukasta on. Matka jatkuu. Keksitään jotain juodaksemme olutta repusta. 3.20: Päätetään mennä keskikaistaletta pitkin kaikesta huolimatta. Pitäisi olla sanelukone.

3.27: **tunaikainen kävelytie motarin päällä.

3.32: Motari ylitetty. Aamulehden toimittaja ohitti juuri meidät.

3.49: Kalevantien liittymä. 20 min ilman taukoja. Prisma näkyi äsken. Poliisit meni ohi, onneksi ollaan jalkakäytävällä. Kynä pärjää hyvin.

4.03: Rismalla, hiljaista. Autoja menee ehkä 1/10min. Matka taitettu 63.7%. JES!

4.17: Sammonkatu, isoja vehkeitä ja järjet-

töman hyvä ruisleivän tuoksu!!

4.34: Jalkoihin sattuu, sammonkadun päässä. Ei paha matka enää. Jaloissa tuntuu sa-

noinkuvaamattomalta. Hikka on posketon. 4.49: Mäkki on kiinni! Hämpillä siis. Huma-

laiset kyseli: "Mitä tapahtuu?"

Rautatieaseman ohitimme siis noin 4.45 ja loppumatkaan meni arviolta vartti, joten reissu kesti kokonaisuudessaan noin 2,5 tuntia. Ensimmäiset aamubussit lähtevät Hervannasta vähän kello neljän jälkeen. Bussilla mentäessä säästetyn matka-ajan olisi voinut käyttää tehokkaammin esimerkiksi juopotelemalla lämpimissä sisätiloissa, ollen silti samaan aikaan, jopa aikaisemminkin, perillä. Taksivaihtoehto olisi ollut kaikkein joustavin ajankäytön kannalta.

Matkasta jäi nälkä, väsymys ja kipeät jalat. Emme siis voi suositella kävelemistä vaihtoehdoksi juuri kyseiselle reitille.

Retkikunnan vinkit tuleville hoipertelijoille

- Hanki säänkestävä sanelukone
- Hanki kunnon kengät
- Varaa mukaan myös pientä purtavaa ja alkoholitonta juotavaa
- Varo reikkoja valtaväylällä

Reissun opetus: käytä julkisia tai taksia.

OINAS 20/21.3. - 20/21.4.

Vietät huippukesän. Grillaat kavereiden kanssa viikonloppuisin. Tapaat Tammerfesteillä erään, joka on kaunis/komea ja poikkeuksellisen älykäs. Ja vielä vapaa. Eräs rakastuu sinuun palavasti ja muutatte kesän loppuksi yhteiseen asuntoon suunnittelemaan ensi kesän häitä.

KAKSONEN 21/22.5. - 21/22.6.

Vettä sataa, kaikkia vituttaa, pelikaaneja turbiinit täynnä. Normi kesä.

RAPU 21/22.6. - 21/22.7.

Olet tänäkin kesänä elämän suuri voittaja. Odottamattomaan kesätyöylennykseen liittyvä kultainen kädenpuristus on niin hillitön, että joudut maksamaan kolmen edellisenkin vuoden opintotuet takaisin, mutta sinua ei harmita pätäkäään. Ostat rahoilla Sokos Hotel Ilveksen ja sijoitat yli jäävän osuuden kokeellisia plasmalasernitoja valmistavaan yritykseen.

LEIJONA 21/22.7. - 22/23.8.

Ajattele positiivisesti. Saat festareilla pillua. Ja tippurin.

NEITSYT 22/23.8. - 22/23.9.

Mieletön wappufiilis!. Palatessasi terassikierrokselta löydät nimettömän repun. Repusta löydät uudenkarhean iPodin, festariliput sekä hämmäntävän kuuman tyypin valokuvan. Soitat kuvan takana olevaan numeroon ja päädyt treffeille. Vietät hauskan kesän treffitaverisi kanssa ja vietätte elokuussa häitä.

VAAKA 22/23.9. - 22/23.10.

Pistäkää se toimituksen kesähessu kirjottamaan tähän jotain paskaa, ei näitä kukaan kuitenkaan lue.

SKORPIONI 22/23.10. - 22/23.11.

Teet rohkean ratkaisun ja sijoitat alkukesästä lentokone-onnettomuudessa kuolleen

perheesi henkivakuutusrahat Staedtlerin nitoja-rahaston osakkeisiin. Markkinoille ilmestyy kuitenkin uusi mullistava plasmalasernitoja, jonka ennennäkemätön suosio syö yrityksen konkurssiin ja sijoitustesi arvo laskee nolnaan.

JOUSIMIES 22/23.11. - 21/22.12.

Loppukesästä onni potkii. Auto-onnettomuuden seurauksena sinulta amputoidaan vain toinen jalka.

KAURIS 21/22.12 - 20/21.1.

Ylimielinen pomosi vittuilee sinulle koko kesän. Yrität ottaa lopputilin, mutta sopimuksen pieni prantti estää sen. Samassa prantisä sitoudut palauttamaan koko kesän palkan, mikäli sinut kuitenkin päätetään erottaa. Saat potkut viikon ennen koulun alkua. Et ole TEKin jäsen, joten minkäs teet. Pilalla.

VESIMIES 20/21.1. - 19/20.2.

Alkukesällä rahallinen tilanteesi paranee merkittävästi. Tästä innostuneena juot juhannuksena muistisi, rahasi ja ystävyssuhteesi. Heinäkuussa menetät työpaikkasi ja saat sukupuolitautiklinikalta positiivisia uutisia. Elokuussa pilvien raosta paistaa aurinko. Saat auringonpistoksen.

KALAT 19/20.2. - 20/21.3.

Hirveä wappudarra! Kadotat toukokuuisella terassikierroksella reppusi. Hukkaat uuden iPodisi, kalliit festariliput sekä uuden rakkaasi valokuvan. Juot suruusi juhannukseen asti. Heinäkuussa rakkaasi ottaa vihdoin yhteyttä ja ilmoittaa menevänsä naimisiin. Sinua ei ole kutsuttu. Muutat Vladivostokiin ja saat töitä koe-eläimenä.

HÄRKÄ 20/21.4. - 20/21.5.

Kokeilet vappukrapulassa kovia suonensisäisiä huumeita. Havahdut tajuihisi syyskuun lopussa kun Kiinan salainen poliisi ruoskii sinusta irti tietoja ja väittää sinun johtaneen veristä Tiibetin kansannousua.

KoRK - Kaikkien kaveri